

Előfizetési ár:

Egész évre. . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Árjegyzékek:

Kiadóhivatalban árszá-
bály szerint vétetnek fel.
Nyilvántartásban pedig
ként 20 fillér.

BÁCS-TOPOLYAI HIRLAP.

SZEPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. FÁRNEK DEZSŐ ügyvéd.

Szerkesztőség:

B-Topolya, gr. Széchenyi
István-utca 695. szám,
hova a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kiadóhivatal:

Wilhelm Miksa könyv-
nyomdája, hova az előfi-
zetések s a lap szétküldé-
sére vonatkozó felszólám-
lások intézendők.

Csak bérmentes levelek fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

Egyes számok kaphatók: Topolyán Wilhelm
Miksa könyvnyomdájában. Szabadkán: Wil-
heim Samu könyv- és papírkereskedésében

Karácsony.

Egy-kettőt fordul még a tengelye körül a földgolyó és újra itt van a karácsony. A karácsony a maga fényességével, kedves melegével, szelid hangulatával és ünnepi áhítatával. A karácsony, amelyet lázas türelmetlenséggel vártunk gyermekkorunkban, mert az ajándékok egész garmadáját jelentette, a karácsony, amelyet felnőtt korunkban is örömmel köszöntünk, mert a csillogó fenyőgalyak alatt szereteteink örömeiben gyönyörködherünk. Nincsen poétikusabb ünnep, mint a karácsony, amely az érző szív legrejtettebb hurjait is rezgésbe hozza és andalító édes hangokat csal ki belőlük. Hangokat, amelyeket nem hallani, csupán érezni lehet. Az apa, akit az ünnep-estén sugárzó arcú gyermekcsapat ujjong körül, az agglégény, aki barátai körében hajtogatja hosszunyaku pohárból a gyöngyöző pezsgőt, a férfi, aki bus legénylakásában ül és sóhajtva hajtja tenyerébe szürkülő tejét, a katona, aki a fagyasztó éjszakában egyhangú csikorgással sülyeszi bakancsait a frissen hullott hóba, a hajléktalan, aki sóvár pillantással tekint a néptelenné vált utcáról fel a bérpaloták fényes, dérvirágos ablakaiba, — mind, mind a legdusabb és a legszegényebb, — mind átérzi ennek az

estnek csodás hangulatát. Senki sem tud szabadulni a bűvös varázs alul, amelyet egy fenyőág és egy pár viaszgyertya hint szét maga körül. Valami édes melancholia lesz urrá a sziveken. És valamiképpen egy rég hallott ária az események egész raját idézi fel emlékezetünkben, akkép egy viaszgyertyákkal ékes fenyőág emlékezetünkben hoz régesrég eltöltött karácsonyestéket a szülői háznál, amelyet nem is annyira az a néhány szál gyertya, mint a mindnyájunkat átölelő szeretet varázsolt tündéri fényben uszó teremé.

Ezért a karácsony mindenekelőtt a szeretet ünnepe. A családi szeretet. Az élet forrataga csak mint távoli zugás, morajlik a fülünkbe, de nem mer behatolni a karácsonyfával megszentelt hajlékba. És akár a padmalyig ér fel az ajándékokkal dusan megrakott fenyő, akár szegényesen kopár a törpegaly, egyképen szimboluma mindkettő a legnemesebb — mert önzetlen — érzésnek a családi együttartozás hatalmas erejének.

Van-e meghatóbb, megragadóbb kép, mint az, amely a karácsonyfá alatt ismétlődik meg minden esztendőben? Ott áll a családapa s homlokáról szinte eltűnnek az életküzdélem sebei: a barátják, vállára gyöngéden ráhajlik társa a küzdésben: szerető hitvese s előttük

körben zsibong az apróság, amely ujjongva tárja piczi karjait a karácsonyfán lógó ajándékok és édességek felé. Felejthetetlen kép mindenkinek, akinek valaha része volt benne és százszor boldog, aki ennek a képnek a keretébe tartozik.

Valóban ez az est alkalmas arra, hogy megacézolja a férfi csüggedő erejét, lankadó önbizalmát, gyöngülő energiáját. Ebből az életadó forrásból meríteni senki el ne mulassza, mert önmaga ellen való bünt követ el. Egyesüljenek ezen a szent estén az egymásért dobbanó szivek, az ünnep est enyhe melegében olvadjon le rólunk minden ellentét, harag, visszavonás. Csókoljuk meg egymás arcát, szorítsuk meg egymás kezét, akik együvé tartozunk, mert csak így, csakis így — meleg szeretettel a szívünkben — mehetünk bele ismét az örvénylő áradatba, hogy férfias bátorsággal megbirkózzunk azzal a millió akadályal, bánattal, szenvedéssel, amit reánk rótt az élet!

Keresedőink kötelességei.

Nemrég egy hivatalos statisztikai kimutatás jelent meg, mely elhanyagolt külkereskedelmünknek mutatja sajnálatos képét. Rengeteg behozattal szemben kivitélünk nem képes fellendülni,

TÁRKA.

Gubora Vincze a házmester.

Gubora Vincze urat, akinek megénekelésére lantom hurjait ezennel följajzom, szülővárosomban ismertem meg, amikor ott atyafi látogatóban jártam. Látogatásom valóságos sertésvész jelleggel bírt: amennyiben tiszteletemre annyi disznó hullott el a faluban, akár egy kisebbszerű járvány alkalmával. Ilyen családi ünnepről bandukoltam a szállásomra egy gyönyörű este, amelyet nyájasan világítottak meg az utcai lámpák. Kisvárosokban ugyanis a közvilágítást egészen a holdra és a hóra bízzák, mert utcai lámpások nincsenek. De azért a községi képviselő-testület a közvilágítási pótdadót hűségesen kiveti és behajtja.

Egyszerre éktelen káromkodás és gajdolás ütötte meg a fülemet és a fordulónál belém ütközött egy sötét alak:

— Kutyafékom, lánczos lobogós teringette! — kiáltott ez az atyafi. Mért nem tér ki az embernek? Mi az ördögöt ténfereg ilyen későn az utcán? Jóravaló ember ilyenkor már régen otthon kuksol. Mért az gyeheña fészkes fenekére taszított kifordított subáju Pontius Pilátusát a bagóért tánczoló keserves édes öregapjának!

A meglepetéstől alig tudtam szóhoz jutni. Micsoda? Még ez a szemtelen ficzkó kérdezi tőlem, hogy mit mászkállok ilyen későn az utcán? De mire fölocsudtam az álmélkodásból, már akkor ott bugdácsoltam a hóban. Az éji vándor beletaszított az

árokba, maga pedig folytatta az utját, szörnyen méltatlankodva, hogy micsoda falurossza, vagy tolvaj lehet az, akivel az ember éjjeltájt találkozik a csöndes falu békeséges ölében?

Másnap elpanaszoltam az esetet a főszolgabíró urnak s a sokat ócsárlott közigazgatás dicséretére legyen mondva: ki is derítették az éjszakai támadó kiletét. A káromkodás volt a különös ismertető jele. Olyan cifrán nem tudott senki káromkodni három határban, mint Gubora Vincze. Gubora Vinczét alaposan meg is büntették. Ez a Gubora Vincze volt, aki ezután nemsokára beállított hozzám.

— Alázatos szolgálja vagyok a nagyságos urnak. Nem tetszik már reám emlékezni?

— Nem, biz én.

— Én vagyok az az ember, aki karácsony előtt Nagyságodat odahaza csuful lepecskondiáztam és a hóba taszítottam.

— Ugy? Örvendek a szerencsének.

— Részemről a szerencse. No hát, meg is szenvedtem érte. A főszolgabíró ur ugyancsak elverte rajtam a port. Nem vette tekintetbe az enyhítő körülményeket.

— Miféle enyhítő körülményeket?

— Hogy aznap nagyon el voltam keseredve. Tudniillik, aznap is éppen elitéltek szintén azért, mert más valakit is legazembereztem...

— És a hóba taszította.

— Nem. A sárba. Akkor nem volt hó. Ősz volt és nagy volt a sár.

— Akkor hát én még jobban jártam, mert csak a tiszta hóba estem.

— Határozottan. Higye el, nagyságos

uram, hogy én valósággal megbűnhődtem már a multat és a jövőt. Annyit ültem már becsületsértésért, verekedésért, közcsendháborításért apránként a börtönben, hogy azért már egy rablógylkosságot is elkövehettem volna.

— Szép. Hanem hát miben lehetek szolgálatára?

— Tetszik tudni, meguntam már azt a csöndes falusi életet. Följöttem Budapestre s mivel más ösmerősöm nincs az egész nagy városban, hát fölkerestem nagyságodat, hogy protezsáljon be valami jó hivatalba.

Ez a bizalom határozottan meghatott.

— Nagyon szivesen, kedves Gubora. Az ember ugys rendesen olyanokat protezsál, akit nem ismer. De hát mihez ért ön voltaképpen? Micsoda az ön foglalkozása, eltekintve attól, hogy a hóba és sárba taszigálja az embereket?

— Eleinte furvézer voltam, de ott kellett hagynom a gyöngyéletet. Azt mondták, hogy nagyon csunyául káromkodom.

Ez aztán a nagyszerű gyerek! Ugy káromkodik, hogy még a furvézerek se türték meg maguk között!

— Azután beálltam csendörnek. De onnan is kikoptam, mert ott meg azt vetették a szememre, hogy nagyon goromba vagyok.

Eszembe jutottak a csendörök vallatásai. S ez a ficzkó még csendörnek is goromba! Miféle hivatalba fog ez hát beleilleni?

— Ugy gondoltam hát, hogy Budapestben nagyon beválnék házmesternek. Mondhatom, hogy rendben tudnám tartani

A közgazdászt, a kereskedőt, sőt minden jó hazafit is, aki nemzetének jóllétét szíven viseli, kell hogy gondolkodóba ejtse az a szomorú tény

Ős hibája a magyarnak, hogy nem használja fel a viszonyok nyújtotta előnyt. A magyar történelem a hőstettek, a lovagias virtusok láncolata. A kereskedelemnek szepe nem jut benne. A kalmár fogalmával megbarátkozni nem tudott a magyar, az neki nem kedves, sőt tiszteletre sem tarthatott igényt. Igaz, hogy azon idő óta, hogy ez így volt; nagyot fordult az idő kereke, de az ősi felleg maradványai még nem pusztultak el teljesen és még mindig kerékkötői a nemzeti jóllétet teremteni hivatott kereskedelemnek.

Tagadhatatlan, hogy a magyar belterjes kereskedelem az utolsó évtizedek alatt nagy arányokban fejlődött, csak hogy ez még nem elég az üdvösségre. Az általános jóllét gyarapodását első sorban a kivitelől lehet remélni, amire elég bizonyosságot a külföldi példák szolgáltatnak. Anglia, Francia- és Németország világhatalmukat főleg kivitelöknek köszönhetik s ezt az igazságot felismerve gondoskodtak gyarmatok megszerzéséről. Az illető országok művelt és köztisztelőben álló kereskedői nemcsak hogy helyesen fogták fel hazájuk érdekét és a saját érdeküket, hanem még nagy áldozatok árán se riadtak vissza attól, hogy gyakorlati téren előmozdítsák azt. Nem állottak meg az igazság felismerésénél, nem nyugodtak meg abban a tudatban, hogy a kereskedelem felvirágzását a világpiacok meghódításától kell várni s nem bízták a többit az államra vagy a szomszédra, hanem derekasan hozzáálltak maguk a munkához, melyet hivatásuk és a haza érdeke megkívánt tőlük.

Ugy látjuk, hogy a nemzeti vagyon ilyen tágabbkörű gyarapításához nálunk hiányzik a kedv. Kereskedőink csak a

jámbor óhajtságig jutnak. A hivatalos körök buzdítása nem segít ezen. Amikor arról van szó, hogy a magyar kereskedő oly összeköttetést létesítsen, mely a biztonság legpedánsabban meghatározott követelményeinek nem felel meg teljesen, sőt amelynél tán előrelátható, hogy eleinte veszélylyel fog járni, mindaddig, míg az összeköttetésnek biztos alapot nem sikerül teremteni; az ilyen vállalkozásokba magyar kereskedő nem fog.

A magyar kereskedő — e fogalom alatt mindig a kereskedők túlnyomó többségét értjük — csak nagyritkán érdeklődik aziránt, hogyan lehetne czikkének a külföldön állandó vevőközönseget szerezni. A ritka érdeklődés is felületes. Nem tanulmányozza alaposan a meghódítandó piac kereskedelmi sajátosságait, nem vizsgálja meg személyesen vagy kiküldöttje útján a helyszínén mindama körülményeket, melyek áruinak odaszállítását lehetővé tehetnék, mint ezt a külföldi kereskedők teszik.

A konzulok szívesen adnak felvilágosításokat annak, aki hozzájuk fordul. Alig fordulnak azonban hozzájuk. Legfeljebb, hogy egyik-másik igen könnyen hozzáférhető és magyar árukat már vásárló piacról a hitelviszonyokat illetőleg kérdezősködnek hazai kereskedőink.

Hogy mennyire hanyagolják el kereskedőink a külföldi piacokat, példa reá Anglia, ahová sok árucikkünk volna kivitelképes. Ezek között első helyet gyümölcsünk, különösen az alma foglalhatja el. Volt az idén Londonban magyar kiállítás, oarátkoztunk az angolokkal a Tátrában is, az angol fővárosban is, több lelkes honfitársunk, sőt egy-két angol is buzgóan csinált propagandát a magyar áruknak. Mi használtunk azonban mindennek? Még annyit sem, hogy kereskedőink ügyet vetettek volna azokra a csomagolási formákra,

miket az angol piacokon a gyümölcsszállításnál elengedhetlenül megkövetelnek. Ennek aztán természetesen az a következménye, hogy gyümölcsünk, amelyen Anglia kapva-kapva és drágán megfizetné csak nem kerül oda.

Egy másik példa. A néhány év óta rendezni szokott tavaszi vásárok céljai közé a kivitel emelése is tartozik. Tavasszal csakugyan meglátogatták a vásárt németbirodalmi és orosz-lengyel honpolgárok. Nem vásároltak vagy alig vásároltak valamit. Elvezették őket a kereskedelmi muzeumba, a kereskedelmi és iparkamarába, bankettek, tósztoztak s ezzel aztán véget ért az akció. Jövő évben újból kezdik.

Felsorolhatnánk az éhletlenség még sok példáját, de nem engedni a rendelkezésünkre álló tér. Mindegyikből kitűnik, hogy kereskedőink még nem emelkedtek arra a magaslatra, mely a saját érdekükön felül a haza érdeke.

A művelt és hazafias kereskedőkre a kivitel emelése körül nagy feladatok várnak. Tőlük függ a nemzeti jóllét megalapozása, bizonyos tekintetben rajtuk is múlik, hogy a boldogulás hazánkban oly nehéz, sokkal nehezebb, mint más országokban.

Sem a diplomata, sem a politikus, sem semmiféle közpályán működő férfi nem tartja annyira kezében hazájának anyagi sorsát, mint a kereskedő. Azért nemcsak tisztelt és magasztos a hivatása — de csak úgy, ha annak teljesen megfelel. Ha erre fognak törekedni kereskedőink, úgy néhány év múlva nem lesz panasz pangó kivitelünkre.

A földmivesek nyugdija.

Mindig azok közé tartoztunk, akik a társadalmi konsolidációért küzdöttünk. Tudjuk, hogy a gazda, cseléd és munkás mennyire egymásra van utalva. Állandó békés egyetértésre van szükség. Azért teljes erővel fel kell karolnunk azokat az intézményeket,

festi, hát éppen vörösre fesse, az nyilvánvaló rágalom.

Azonban el akartam kerülni a botrányt. Szégyenkezve surrantam föl az emeletre. S rögtön felhívtam a házmestert.

— Micsoda dolog ez, Gubora? Miért csapott maga az én legényemmel ilyen botrányt?

— Miért? Mert nem akarok szégyenére válni a nagyságos urnak. Nagyságod beajánlott a háziurnak, hogy nagyszerűen rendben tudom tartani a lakókat. Nohát rendben is tartom, fogadom azt hétszilagos...

— Az helyes. De talán én velem egy kivételt tehetne, nem? Mert én nem akarok erősebb kifejezéseket használni, de az mégis gázság, hogy így bánik a jötevéjével...

— Kérem, kérem. Én, mint ember, nagyságod iránt örök hálával viseltetem. De mint házmester, nagyságodat is úgy ránczba szedem, hogyha vét a házirend ellen, hogy... itt-ott szedi össze magát!

És még azt mondják, hogy az antik római jelleme kihaltak! Ime, ez az ember is egy valószínű római! Bár csak jelen lett volna Pompéjben, mikor a Vezuv kiöntött...

Mégis csak igaz hát a közmondás, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele. Én vermet ástam az én volt háziuramnak és nyakig estem bele a verembe. Azaz, hogy az én nyakamba esett a házmester.

Egyebet azonban nem tehettem, mint-hogy türtem a rabigát a bérkaszánya többi lakóival egyetemben. A háziurat egyesült erővel ostromoltuk meg, hogy a rettenetes zsarnoktól szabadítsunk meg, de a háziur ünnepiesen kijelentette nekem, hogy örökre

a lakókat, azt a nyöszörgő kirelázumát a sok éhenkórász partájának!

Helyeslően bólintottam. Ez az ember már is házmester. Pokoli ötlet villant a fejembe. Éppen akkor stájeroltak ki a volt lakásomból. Tudtam, hogy a volt háziuramnak házmesterre van szüksége. Leültem és a legmelegebb hangú levélben ajánlottam be neki Gubora Vincze urat, mint a rend és erély mintaképet.

Gubora Vincze nagy hálálkodva távozott. Én pedig a kielégített bosszuvágy érzetével aznap este nagyot ittam az asztaltársasággal. Éjfél felé vetődtem haza s mikor a borotva éles szélben, odakünn táncoltam a fagyon: a Gubora Vincze stílusában kezdtem emlegetni magamban a házmesteremet. Milyen különös természeti tünemény is egy fővárosi házfelügyelő! Mikor a lakó csenget: kevés kivétellel, időszaki süketségben esnek. Annál jobban ki van náluk fejlődve a tapintás érke. Sötétben is észreveszik, amikor az ember tízfillérest nyom a markukba husz filléres helyett.

Végre fölhangzott a kapu alatt a megváltó csoszogása; a zár csikordult, a bérkaszánya nehéz kapuja föltárult — s kit világított meg előttem az éji lámpa barátságos fénye? Gubora Vincze ur vigyorgó ábrázatát.

— Ezer millió ördög! Hát maga itt van?

— Itt. Tetszik tudni: nem tudtam elszakadni a nagyságos urtól. Megkértem az itteni házmestert, hogy ő foglalja el az üresedésben levő helyet, én pedig elfoglaltam az övét.

Mondhatom, hogy a dermesztő hideg-

ben is melegem lett erre a kilátásra, hogy Gubora Vincze legyen a Cerberusom. De aztán megvigasztalt a remény, hogy ha az új házfelügyelő éreztetni is fogja általam már ismert jó tulajdonságait a többi lakóval: velem szemben bizonyára gyöngéd kimélettel fog bánni. Hiszen nekem köszönheti a hatalmát, amivel bizonyára rettentően vissza fog élni.

Azonban már egy görög bölcs megmondta, hogy az ember élete a csalódások folytonos láncolata. Hogy melyik görög bölcs mondta, azt nem tudom. Aki kíváncsi rá, olvassa el a görög bölcsök összegyűjtött és összegyűjtetlen műveit. Ugyanis, amikor néhány nap múlva, reggeli utáni sétából hazatérek: éktelen láрма verte föl a rengeteg bérház udvarát. Mind a három emelet lakója, cselédje, ijedten csődült ki a folyósóra s gonosz kárörömmel hallgatták a házmester urat, aki az udvar közepén állva, eresztette ki a hangját.

— Hallja maga nyuzott pófájú perna-hajder! Hát ilyenkor kell porolni? Ki ne merje hozni többet azt a rongyos pokróczukat, mert kiveszem a keziből a porolópálcát és úgy kiverem rajta a Kukoricza Jancsi nótáját, hogy csak úgy járja hozzá a majomtáncot. Hogy tépném ki azt a vörösre festett macskabajszát annak a göthös, tintanyaló gazdájának!

Föltekintettem az emeletre. Az én legényem állott ott s még a porolópálcza is csaknem sóbálványá dermedt a kezében. A házmester ur tehát az én pokróczomat és az én bajuszomat inkriminálta.

A rágalom felbőszített. Mert, ha valakire azt mondják, hogy festi a bajszát, az lehet valóság. De, hogy valaki, ha már

amelyek az egymásra utalt osztályok jobb sorsára nagy befolyással vannak.

Ilyen a nép érdekében alkotott országos törvénnyel megszűnt intézmény szerinti munkás és cselédpénztár, melyről a napokban olvastunk egy kommunikét, hogy egy hónap lefolyása alatt 4000 ember lépett újabban abba és önkényes tagjainak száma az ötvenlázret meghaladja. Örülünk ennek, hogy munkás, kisgazda sorsát ebben az állam minden vagyonával felelős, törvény által csinált országos pénztárban biztosíthatja. Tehát hogy ide beléphet a munkás, a gazda, a szakmányos, a kertész, a kubikos, sőt aki gazdálkodással ha csak mellékesen is foglalkozik. Örülünk annak, hogy akinek egy kis kertje, méhese, baromfitenyésztése van, az beállhat a pénztárba rendes tagnak és öregségére magának nyugdíjat biztosíthat. A törvény csak azt a föltételt köti ki, hogy 14 éves kort már betöltötték legyenek, de még 35 éves koron ne legyenek túl azok, akik a munkáspénztár tagjai akarnak lenni.

Nekünk ez a segélypénztár se ingünk, se gallérunk, se kárunk, se hasznunk nincs belőle, hogy van-e sok tagja, vagy nincs, de azt hisszük, kötelességünk tárgyilagosan ismertetni és arra hívni fel olvasóinkat, hogy a falu népével az intézményt megismertessék. A szabályok szerint aki hetenkint 20 fillért akar a nyugdíjba befizetni, vagyis évenként 10 korona 40 fillért, az magának következőket biztosítja: 1. Ha 10 évi tagság után munkaképességét bármely okból előreláthatólag mindenkorra oly mértékben elveszti, hogy e fogyatkozás következtében felényit sem képes évenként megkeresni, mint amennyi egy helybeli (nő, férfi) gazdasági munkás vagy cse'éd évi átlagos keresménye, élete fogytáig, illetőleg keresetképtelenségét netáni visszanyeréseig, havi 10 kor. segélyt (nyugdíjat) kap; ha pedig a keresetképtelenség 10 éven belül állana be s a tag a tagsági díjat nem akarja addig fizetni, míg a segélyre való joga megnyílnék: a munkás-pénztár a befizetett tagsági díjakat, az előzőleg netán kifizetett segélyösszegek betudásával a tagnak kamát nélkül visszafizeti.

2. Ha meghal a tag és halálát nem baleset okozta, akkor családjának, ha legalább 5 évig volt tag, 200 korona, ha legalább 10 évig volt tag, 250 korona, ha legalább 15 évig volt tag, 270 korona segélyt, vagy ha családjá nem maradt, temetésére 100 korona segélyt ad a pénztár. Ha pedig a tag halála a belépéstől számítva öt éven belül követ-

keznek be: a pénztár a befizetett tagsági díjakat az előzően netalan kifizetett segélyösszegnek betudásával a hátramaradt családnak visszafizeti.

3. Ha előbb még segélyt nem kapott, 65 éves korában a tag 100 koronát kap, azonban ha 65 éves korán túl munkaképtelenné válik, a havi 10 korona segélyt is megkapja, illetőleg ha baleset éri, a baleseti segélyeket és ha meghal, családjá a halál szülő segélyt is megkapja.

4. A pénztár központi igazgatósága különös méltánylást érdemlő esetekben 300 koronáig terjedhető rendkívüli segélyt ad.

5. Ha tagot haleset éri: ingyen gyógykezelik: ha a baleset miatt egy hétnél tovább munkaképtelen, mindaddig, míg munkaképessége helyre nem áll, 60 napon belül naponként 1 korona, 60 napon túl pedig, mindaddig, míg munkaképessége helyre nem áll, tehát esetleg életfogytáig havonként 10 kor. segélyt kap: ha baleset következtében meghal hátramaradt családjának egyszersmindenkorra 400 korona segélyt, vagy ha családjá nem maradt, temetésére 100 korona segélyt ad a pénztár.

Ezeket a törvény biztosítja mindenkinek, aki hetenkint 20 fillért akar a nyugdíjra megtakarítani. Lehet azonban s pénztárban 100 korona havi nyugdíjat is biztosítani.

Aki be akar lépni a segélypénztárba, annak a községhez (vagy ahol már a pénztárnak helyi bizottsága van: annak az intézőjéhez) kell elmenni. A községhezán azután beiratkozhatik Különben a budapesti igazgatóság (Alkotmány-u. 16) van és ha bárki levelezőlapra hozzá fordul, annak ingyen megküldik a pénztárt ismertető füzetet.

HIREK.

Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk lapunk t. előfizetőinek, munkatársainak és barátainak.

Lapunk legközelebbi száma a kettős ünnepre való tekintettel és arra való tekintettel, hogy a vasárnap szám ma jelent meg, 1909. január 3-án fog megjelenni.

Közygülés. Községünk képviselőtestülete folyó hó 22-én közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1. Tanyai iskolák létesítése céljából vett ingatlanokra vonatkozó

szerveződések bemutatása. — A bemutatott szerveződések jóváhagyólag elfogadtattak s az előjáróság a további lépések megtételére lett utasítva. 2. Szabályrendeleti tervezet a község közbiztonságára és husvizsgálata tárgyában. — A bemutatott tervezet elfogadtatott. 3. A község tulajdonát képező vásártartási jognak bérbeadására vonatkozó árverési jegyzőkönyv bemutatása. — A bemutatott árverési jegyzőkönyv — mely szerint Fekete Mihály vadász vette ki a jogot és 1860 K bérért — tudomásul vétetett. 4. A község tulajdonát képező piac helypénzszedési jognak bérbeadására vonatkozó ár. jzkv. bemutatása. — Tudomásul vétetett. Rak Ferencz vette ki évi 614 koronáért. 5. Németh Béla, mint az utcaöntöző társaság megbízottjának kérelme a f. évi utcaöntözéshez leendő hozzájárulás iránt — 100 K megszavaztatott, mely összeggel a község évenként az utcaöntözéshez hozzá fog járulni, míg az öntözés folyamatban lesz. 6. Brindza János közs. pénztáros kérvénye fizetésének felemelése iránt. — Fizetése 600 koronára emeltetett fel. 7. Németh Elek kir. adószedő hasonló kérvénye. — Fizetése 400 koronára emeltetett fel. 8. Pilis Dezső és társai valamint 9. Győri Mihály és társai kérelmére az általuk furandó ártizikut költségeihez a község 400—400 korona segélyt szavazott meg, de ennek folyósítása előtt egy bizottság fogja a kutakat megvizsgálni, hogy az előirt feltételeknek megfelelnek-e. 10. Szirák Ferencz kérvénye havidíj megszavazása iránt, elutasított.

Deczemberi tavasz Karácsony van, a tél legszebb és legpoétikusabb ünnepe, amikor csillogó hóval fődött karácsonyfák világítanak szerte, az idén azonban a tél fehér poézisének nyoma sincs. A levegőben nem szálldogálnak fehér hópihéek, hanem ragyogó tavaszi sugarak mosolyognak ránk s a hóval fődött mezőknek és a jéggel borított vizeknek hire sincs. A fehér hólepel helyett barna földet, tavaszi pocsolókat látunk s a természet képe egészen olyan, mintha már leráztuk volna a tél zordonságát s vidáman mennénk kifelé, mikor a tavasz megújodása köszönt ránk. Pedig bizony még egyre rövidülnek a

le van kötelezve, amiért az én révémen ilyen mintaházmesterhez jutott. Hálája jeléül föl is emelte a házbéremet. Ezt a sorsot különben a többi lakó sem kerülhette el, akiken Gubora ur mind szörnyű stájeróllással boszulta meg magát azért, mert az ő szürét ki akarták tétetni.

Meg kell azonban jegyeznem, hogy Gubora ur mégis hozott föl magával a faluról valami enyhítő körülményt. Ez az enyhítő körülmény egy szőke, kékszemű angyal volt, aki reggelenként úgy buvott elő a szűk és homályos házmesteri lakásból, mint a faodvából az aranyhaju erdei tündér. A bájos tündér a házmesterkisasszonynak szokásos pályáját választotta: tiz lépésre értett rajta az orosz szénillat és a jövendő nagy primadonnája. Mikor azonban velem találkozott, szemét szerelmesen lesütötte, amiből láttam, hogy a szemé nagyon is ki van nyitva. Egy izben egymás mellé kerültünk a villamos vasuton, amikor is megkérdeztem tőle:

— Nagysád tehát a csillagok felé törekszik?

— Igen, — mondá szerényen. — De azért a jövő minden dicsőségét elcserélném egy édes otthon melgéeért.

Ismét lesütötte szemét és hallgatott. S ha ez a hallgatás nem lett volna elég beszédes, megértette velem a helyzetet az, hogy Gubora ur az utóbbi időben feltűnően nyájas volt hozzám. Még a kapupénz ellen is tiltakozott:

— Kérem, kérem. Öntől csak nem fogok elfogadni kapupénzt?

Rajtam a hideg borzadály futott végig, Timeo Danaoa et dona ferentes! Világos:

Gubora Vincze ur nyakamba akarja varrni a becses leányát! Nézd meg az apját és ne vedd el a lányát!

Megállj ravasz ficzkó, tuljárom én az eszedem!

A háziuram özvegy ember volt s a napsugár, ami özvegyességét földerítette, a leánya volt. Ez a napsugár egy kicsit pupos volt, de ez a legjobb családokban is előfordul. A nóta azt mondja, hogy illik neki rettenetes, hogy egy kicsit himlőhelyes. Ennek a kisasszonynak azonban egy kicsit sem illett, hogy rettenetes himlőhelyes volt. Hogy pedig csak félszemére volt kancsal, az az én privát szerencsém, mert becsület-szavamra kijelentem, hogy nőül vettem volna, ha mind a két szemére kancsal is. Nőül én, csak hogy a házmesteren bosszút állhassak. Még a házassági szerződésbe is bele akartam vétetni, hogy inkább elengedek a hozományból tizezer koronát, Gubora uramat azonban irgalmatlanul el kell csapni...

Nos a házasság megtörtént és feleségem javában élvezte a mézesheketet. Mert, hogy azokat én is élveztem volna, azt még a legszabadabb poética licenenciával se merem mondani. Már éppen érvényesíteni akartam befolyásomat az apósomnál a házmester ügyében, amikor Gubora ur bekopogtatott:

— Nagyságos uram, jó hírt hozok!

A nyelvem hegyén lebegett: Talán máshová szegődött házmesternek?

— Én mindig őszinte rokonszenvemmel tiszteltem meg a nagyságos urat. Végtelenül örvendek, hogy most még szorosabb kötelék fog bennünket összefűzni.

— Miféle szorosabb kötelék?

Gubora ur ábrázata felragyogott, mint az ujévi borraivaló osztogatás napján:

— Ugy, hogy az öregapja leszek a kedves nejének. És az édesapja a kedves anyósának.

Forogni kezdett velem a szoba. Még nem értettem világosan, csak sejtettem a dolgot. De már ez a sejtélem is elég volt arra, hogy gyöngyöző veríték üssön ki a homlokamon. Gubora ur aztán megmagyarázta szépen, hogy semmiben se lehessen többé kétségem.

— Tetszik tudni, a Nagyságod kedves apósa, a mi kedves háziurunk szemet vetett az én ldonámra. Isten neki, gondoltam magamban, ha szeretik egymást a fiatalok: legyenek boldogok. Én nem fogok két szerető szívet összemarczangolni. A háziurunk tehát nőül veszi az én lánykámat és így az ön kedves nejének a mamája lesz, és pedig így leszek a kegyed anyósának az édesapja, a kegyed becses nejének pedig az öregapja. Tetszik most már érteni?

No hát, nem értettem? Irtózatosan értettem a dolgot!

Tehát ismét nyakig estem a verembe, amit másnak ástam. Én elvettem feleségül a háziuram csunya leányát, hogy a házmesteren megbosszulhassam magamat — a háziuram pedig feleségül veszi a házmesterem szép leányát, hogy ezzel aztán korlátlan ur legyen a házban a házmester!

Hát nem lehet ebbe beletévelyodni?

— Egy perczig se maradunk tovább ebben a házban! határoztuk el nyomban a feleségemmel. Házasságunkban eddig ez volt az első eset, hogy egy akaratlan vol-

napok, egyre hosszabbodnak a téli éjszakák s az ut kifelé a tavasz virágos mezőire még nem vezet s ki tudja, hogy igazában mikor jutunk el oda. Mindazonáltal jól esik az enyhe deczemberi napsugár, a derű, amely sok téli nyomorúságot megennyhit, csak azután az igazi tavasznak ne menjen rovására a családka deczemberi tavasz.

Eljegyzés. Tóttiszaszegi János helybeli földbirtokos eljegyezte Puhálák Mária földbirtokosnót Kuláról.

A topolyai fiatalság hólnap este tartja a helybeli önk. tüzoltó-egylet javára rendezendő táncmulatságát a Büchler-féle szálló emeleti helyiségében. Belépődij személyenkint 1 kor. Kezdeté fél 8 órakor.

A polgári olvasóegylet ünnep másnapján, 26-án d. u. 3 órakor tartja saját helyi ségében tisztújító évi rendes közgyűlését.

A gazdakör balja. A helybeli Gazdakör 26-án, karácsony másnapján tartja szokásos Szent Istvánnapi bálját a Tószegi féle vendéglőben lévő helyiségében. Belépődij: személyjegy 1 korona, családjegy 2 kor. 40 f. Kezdeté este 8 órakor.

Polgár-bál. Kovács Katona Ignác vendéglőjében Szent István napján polgár-bál lesz. Belépődij személyenkint 30 f, páronkint 40 f. Kezdeté este 7 órakor.

A tisztviselők új lakbérosztályai A pénzügyminiszter a napokban osztotta be az ország városait és községeit az új lakbérosztályokba, hogy ezzel a tisztviselők régi óhajának tegyen eleget. A helybeli tisztviselők annak idején Balogh Ernő, országgyűlési képviselőnkert kérték fel ügyük szószólójának, aki oly hathatósan támogatta a topolyai tisztviselők kívánságát, hogy most a pénzügyminiszter Topolyát a VI-dik lakbérosztályba sorozta, holott a vármegyei többi járási központjai, a városokat kivéve, valamennyien az alacsonyabb lakbérosztályba jutottak. Mint halljuk, a helybeli tisztviselői kar most hálájának alkalmas kifejezést fog adni az őket pártfogoló országgyűlési képviselő iránt.

Telcs Ede aranyérme. A helybeli sikerült Hadzsy-szobor alkotója, Telcs Ede szobrászművész az idei budapesti nemzetközi tárlaton a nagy állami aranyérmert nyerte el egy remek tanulmányfejevel.

A tüzoltóság karácsonyfaja. A helybeli önk. tüzoltóegylet tagjai részére a parancsnokság tegnap délután a iaktanyán karácsonyfát emelt; mindenik tüzoltó egy csomagban kapta meg a gyermekei részére szóló karácsonyi ajándékot.

tunk. Az első eset és egyszersmind az utolsó . . .

De különben jól is tettük, hogy kilurczolkodtunk, mert Gubora ur, miután ő lett, hogy ugy mondjam a ház apósa: működését mindjárt irtózatossal kezdte.

Miután új lakásunkba beköltöztünk: egy kis kéjutazásra mentünk, hogy a közelmúltak szenvedéseit kipihenjük. Este érkezünk haza utazásunkból s a kapunyitásra persze sokáig kellett várunk. Végre hallatszott belülről a megváltás csoszogása. A kulcs csikorgott, a nehéz tölgyfaalkotmány föltárult, — s képzelték, akinek az arcát világitotta meg előtűnik a házmesteri lámpás barátságos fénye? a Gubora Vincze uramét . . .

Visszahökentünk, mintha a pokol tornácán állanánk. Gubora Vincze uram pedig szélesen mosolygott a viszontlátás örömeire:

— Alászolgája nagyságos uram. (Most nem tegezett, mert hisz nem mint rokon, hanem mint házmester állott szemben velünk.) Tetszik tudni, már ugy megszoktam a házmesterséget, hogy nem tudtam megélni. Abban a házban nem akartam házmesterkedni, ahol a vöm háziur, hát eljöttem ide Legalább közel leszek hozzátok.

Most már tegezett, mert a szavakat már nem mint házmester, hanem mint rokon mondta.

Azzal így fordul a feleségemhez, már mint az unokájához:

— Fogd meg csak Bőzsi ezt a lámpást, amíg becsukom a kaput. Egy kicsit nehezen jár . . .

Sas Ede.

Eljegyzés. Vig János tanító eljegyezte Lakos Erzsike kisasszonyt Kishegyesen.

Bácskaer Bote czímmel egy hazafias szellemben szerkesztett közgazdasági német hetilap indul meg és első száma már karácsonyra meg is jelenik. A lap a B-Bodrog vármegyei Gazdasági Egyesület hivatalos közlönye lesz. A lap szerkesztője és kiadója a megyei gazdasági egyesület agilis titkára: Inhoff József.

A szabadka—gombosi vasut megnyitása Az idén karácsony napján megindul az új vasut. A szabadka—gombos—palánkai vasut szabadka—gombosi vonalának közgazgatási bejárása deczember 23-án volt és karácsony napján már a 107 kilométer hosszú utvonalt lesz adva a forgalomnak. — Az állomások a következők: Szabadka, Szabadka köz-kórház, Kisvörösegyháza, Vámtelék, Györgyén, Györgyeni tanyák, Pacsér, Kossuthfalva, Angyalbandi, Középsőszállás, Duboka, Lászlószállás, Cservenkai téglagyár, Veprőd, Szentfülöp, Hódság, Hódság-Kálvária, Bácsordas, Kísgombos, Újgombos.

Ingyen szederfacsemeték. Öt millióra emelkedett már a folyó évben az a kereset, amelyet tavasztájt a selyemhernyó-tenyésztőknek a beváltott gubókért kifizettek. A földmívelésügyi miniszter a gazdasági mellékhaszonvételnek, mely azért is jelentős, mert töké nélkül, a legszegényebb ember által is megkezdhető, akként óhajt lendületet adni, hogy az állami faiskolában termelt eperfacsemetéket ingyen engedélyezői a községeknek. Ugyanis az eddig százezrekre tehető selyemhernyótenyésztők száma aszerint növekszik, az eddig tett tapasztalatok szerint, hogy van-e elegendő eperfacsemeté? Azért lelkesíti a szekárdi selyemtenyésztési felügyelőség a községeket, hogy szegényebb lakostársaik jóvoltára gondoskodjanak arról, hogy faiskolaikban kellő mennyiségű eperfacsemetét neveljenek.

C S A R N O K.

Péterke.

A kicsi városka ósdi kastélyában lakott Leokádia egy vén kisasszony, Ursula nevű szolgálójával Leokádia a világ legáldottabb lelkü teremtése volt, s ugy a kisvárosban, mint messze környékén a szegények jóltevőjének ismerték.

Különösen szerette az ujszülött gyermekeket; honnan származott ez előszeretetek, arról nem számol be a krónika.

Tény azonban, hogy amikor megtudta, hogy valamely családra az említett áldás jutott, személyesen ment el oda, s keresztelő anyának ajánkozott. A keresztfinnak vagy leányuk takarójába csinos ajándékot tett. a vendégeknek lakomát rendezett, s az anyát ellátta mindaddig minden szükségessel, míg az megint rendes foglalkozásához foghatott.

Miért határozta el magát egyszer aztán arra, hogy egy szép napon a községi dobos utján közhírré tette, hogy a keresztanya tiszttségét már el nem vállalja.

Ebben az időben a kis városka egyik lakosát üldözte a balszerencse és éppen a legnagyobb zavarban volt, nem tudván, miből fizesse a néhány nap mulva esedékes házbért, holott még a régi házbérre is tartozott és háziura kilakoltatással fenyegette.

Ekkor a feleségének jó ötlete támadt.

„Eredj a kastélybeli kisasszonyhoz, ird le neki borzasztó nyomorunkat, mondj el neki, mennyire vagy kétségbe esve és kérd meg végül, hogy még csak egyszer tegyen kivételt s legyen ujszülött gyermekünk keresztanyja. Ha hazugság is ez, az Isten nyomorult helyzetünkre való tekintettel, meg fog bocsátani. A kisasszony bizonyára el nem fogja fogadni a keresztelői tisztet, de meg fog ajándékozni és segíthetünk majd magunkon.“

A férfi ugy tett, amint a felesége tanácsolta: elment a kisasszonyhoz. A feleség pedig fokozott kíváncsisággal leste, mit fog végezni.

Körülbelül egy óra mulva tért haza férjje, meglehetősen szomorú arccal.

„Vigye el a manó, mondhatom gyönyörű

csávába kerültünk! Mit kezdjünk most? A kisasszony este eljön hozzánk, látni akarja a gyermeket!“

„Te ügyefogyott, hát már ez is baj? Egyszerűen kölesön kérünk egy csecsemőt ez fog gyermekünk gyanánt szerepelni!“

A férfi kapott a jó tanácsra és azonnal el is indult csecsemőt keresni, de senki sem adta gyermekét ilyen komédiára.

Az ember még szomoruban jött haza ismét. Hirtelen azonban egy jó eszmére jutott. Csizmadiamesterséget folytatott és volt neki egy kis inasa, a Péterke, ezt nyerte meg ügyének.

Péterkét nyomban elvezették a borbélyhoz, ez tarra borotválta fejét, aztán bepólyázták és oda fektették a májszter uram felesége mellé az ágyba; végül pedig egy czuczlit tömtek a szájába, és szép csendesen bevárták a kastélybeli kisasszony látogatását.

Leokádia kisasszony megjelenik s kérdezi, hogyan érzi magát az anya és gyermeke?

„Jól, meglehetősen jól,“ volt a félnék válasza.

Majszterné asszony kissé felemeli az ágytakarót és a suszterinas piros-pozsgás arca láthatóvá válik.

Leokádia kisasszony lehajol és homlokra csókolja a fiúcskót.

„A gyermek igen erősnek és kifejlődöttnek látszik,“ véli Leokádia; „hogy hívják a kis emberkét?“

Az asszony erre a kérdésre nem volt elkészülve, minek következtében egy kis szünet állott be.

„Péterke a nevem, — hiszen csak a héten vettem a nagyságának mértékét egy pár házi cipőre,“ fakadt ki a fecsegő suszterinas nem csekély meglepetésére a kisasszonynak és elszörnyűködésére a hazug anyának.

Eddig szól a kis Péterke krónikája.

Meghaltak a héten:

Özv. Kovács Istvánné sz. Kókai Mária 78 éves, Zsáki József 78 éves, Brindza Sándor 79 éves, Csernai János 51 éves.

Dr. Fárnek Dezső ügyvéd.

Lapkiadótulajdonos.

Wilheim Miksa könyvnyomdatala, d. nos

Angol-kör.

Ama kiváló és koncentrált táplálék, amely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat s azokat keményekké és egyenesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hus egészséges és szilárd lesz.

Az általános egészség a

SCOTT-féle Emulsió

hatása alatt rohamosan javul és az angolkóros gyermekek ép oly rózsás és viruló arczszínt kapnak mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a

SCOTT-féle Emulsió használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér.

Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Ház és üzlet eladás!

Özv. Rosenfeld Simonné sz. Vig Máriának itt helyt a Felhő-utcában levő, **sarokháza** minden kényelemmel ellátott

amely korcsmahelyiségnek is kiválóan alkalmas, a házban levő jó forgalmu **szatocs-üzlettel**, — melyben korlátolt italmérés és m. kir. dohányelárusítás is van, — avagy

üzlet nélkül is

szabad kézből eladó.

Eladási feltételek a tulajdonosnál esetleg id. Vig Vilmosnál tudhatók meg.

Ajánlok:

Szalonnát, zsirt, füstölt husokat és kolbászokat.

GARAI KÁROLY

hentes Aradon.

7916/1908 tkv. szám.

Utóajánlati árverési hirdetmény kivonat.

A topolyai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gavanszki testvérek Alexievits cég végrehajtónak, Wollheimer Andor végrehajtást szenvedett elleni árverési ügyében az utóajánlati végrehajtási árverés Gavanszki testvérek és Alexievits cég javára 988 korona 20 fill. 1915 korona, 800 korona, 1129 korona 10 fillér, 1500 korona, 1484 korona 34 fillér, 1059 korona 50 fillér tőke s jár. a bástopolyai takarékpénztár javára 500 korona, 360 korona, 670 korona tőke, az Általános takarékpénztár javára 600 kor., 266 korona, 82 fill., 1800 korona, és 900 korona tőke. Mannheim Márk javára 151 korona tőke s jár. kielégítése céljából a topolyai kir. járásbíró területén levő, Topolya község határában fekvő topolyai 613. számú betétben A. I. 1821. 1822. hrsz. alatt foglalt 59 ö. i. sz. ház 277 és 10 négyszögöl udvar és kerttel a Beltelekben 1574 korona, a topolyai 3210. számú betétben A. I. 1807., 1820 hrsz. 60 örsz. ház 103 és 239 négyszögöl udvar és kerttel a Beltelekben Wollheimer Andor fele rész jutaléka 52 korona kikiáltási árban e bíróság telegkönyvi irodájában 1909. évi február hó 1. napjának délután 3 órájkor bírói árverés alá bocsájtani, de a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ illetve $\frac{1}{3}$ részén alul eladatni nem fognak.

Amennyiben a kikiáltási árnál magasabb ígéret tétetnek, a legtöbbet ígérő köteles a bánatpénzt annak százalékáig és a tett ígérethez képest nyomban kiegészíteni, mert ellen esetben ígérete hatálytalanná válik s ő maga pedig az árverés további folyamában részt nem vehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Topolya, 1908. évi december hó 2. napján.
A kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Janka,
kir. járásbíró.

Akinek elromlott kályhája van és megakarja csináltatni, az forduljon Lizi nénihez, ki az ilyen munkát jól és olcsón végzi.

Czim:
Wenczler J. E. Szabadka,
VIII. kör, Gerő-utca 109.

6868/1908. tkv. szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A topolyai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a vagyonsbukott I. pacséri kiházasító társaság végrehajtónak, Iván János és neje elleni végrehajtást szenvedett elleni 300 korona tőke, s a jár. erejéig iránti végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés a vagyonsbukott I. pacséri kiházasító társaság javára 100 és 200 korona tőkék, ezeknek 1907. évi január hó 1. napjától folyó 6% kamatai, 102 kor. 88 fill. eddigi és 25 korona ezuttal költség kielégítése céljából a topolyai kir. járásbíró területén levő Kossuthfalva község határában fekvő Kossuthfalvai 198. számú betétben A. f. 2042 hrsz. alatt foglalt 1 hold 272 négyszögöl szántó a Belsőségben 597 korona, a Kossuthfalvai 329. számú betétben A. I. 2615., 2616., 2617., 2618. hrsz. 701. 1211, 612 és 1176 négyszögöl Szántókból a szőlős kertben Iván János $\frac{12}{48}$ része 195 korona s a Kossuthfalvai 901. számú betétben A. f. 2118. hrsz. 1067. örsz. ház 203 négyszögöl udvarral a Beltelekben 800 korona kikiáltási árban Kossuthfalva község határában 1909. évi január hó 22. napjának délelőtti 10 órájkor bírói árverés alá bocsájtani, de a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ részén elaatni nem fognak.

Amennyiben a kikiáltási árnál magasabb ígéret tétetnek, a legtöbbet ígérő köteles a bánatpénzt annak százalékához s a tett ígérethez képest nyomban kiegészíteni, mert ellen esetben ígérete figyelembe nem vétetik, ő maga pedig az árverés további folyamában részt nem vehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Topolya, 1908. évi október hó 27. napján.
A telegkönyvi hatóságnál

Janka,
kir. járásbíró.

Több mint száz mintából kiválasztva valódi hazai gyártmányu tiszta gyapju szövetből készitek egy uri öltönyt 21 és 23 frtért.

PRESSBURGER M. szabócég.

Wilheim-nél Szabadkán a Kossuth-utczában

kaphatók csak olcsón a legszebb és legjobb **czipők.**

2699. sz.
1908.

Bácsfeketehegy községtől.

Árverési hirdetmény.

Bácsfeketehegy község a tulajdonát képező s a község déli részén fekvő két tégláégető telepet 1909. évi január hó 5-én d. e. 9 órakor a község háza tanácstermében tartandó nyilvános szóbeli árverés útján 6 (hat) évre (1909. január 1-től 1914. december 31-ig terjedő időre) bérbeadja.

Részlet és árverési feltételek a községi jegyzői irodában, hivatalos órák alatt betekinthetők.

Bácsfeketehegy, 1908. decz. 14.

Kozma Dezső
jegyző.

Bányai Péter
bíró.

1669. sz.
1908. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102., illetőleg 1908. XLI. t.-cz. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszéknek 1908. évi 23411. számú végzése következtében dr. Pap Róbert ügyvéd által képviselt Szeged alföldi tktár r. t. javára 1000 kor. s jár. erejéig 1908. évi november hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1570 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: kocsi, ló, borjúk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a topolyai kir. járásbíró 1908. évi V. 915/2. számú végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. évi szeptember hó 1. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 124 korona 65 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Kishegyesen és a szálláson leendő megtartására 1909. évi január hó 11. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-cz. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Topolyán, 1908. decz. 21. napján.

Elischer Lajos,
kir. járásbíró.

FIV OV LOCK

Pekarek-féle

thea-különlegességek

eredeti csomagolásban és árban, valamint

Gordon Strafford & Comp.

londoni cég

rum-különlegességei

kaphatók kizárólag

Müller Vilmos

Sarlósboldogasszony gyógytárában

Bács-Topolyán.

KARLSBADI = ROVATTA =

Pfaff - Varrógépek

a legjobbak ugy háztartásban, mint ipari célokra.

A legfőkétebb gyártmány. Műhímzésre különösen alkalmas.

Egyedüli raktár:

GUBA JOZSEF

vaskereskedésében

TOPOLYA.

„M-i-i-t?”

„Papa megengedte. Hisz valódi Jacobi-féle Antinicotin-cigaretta-hüvelyek fadobozban!”

Figyelem! csak a „JACOBI” jelzéssel valódi!

Minden fadoboz egy érdekes bűvészártyát tartalmaz.

WILHEIM MIKSA

könyvnyomda, könyvkötészet és papirkereskedése

TOPOLYA.

Ajánlja jól felszerelt **könyvnyomdáját**, melyben minden e szakmába vágó munkák **gyorsan és pontosan** készülnek.

Nagy választék a legújabb divatu eljegyzési kártyák és esküvői meghívókban.

Mindennemü községi, ügyvédi és egyéb nyomtatványok gyorsan, pontosan és jutányos árak mellett készülnek el.

Könyvkötői munkák olcsó árban számíttatnak.

Papirkereskedésében

jutányos árban kaphatók:

iskolakönyvek, író- és rajzszerkek, táskák, imakönyvek, levélpapírok stb.

Ujévi üdvözlő kártyákban, továbbá tájképes, valamint helyi képeslapokban nagy raktár.

1909. évre szóló Előjegyzési
KÉPES FALI NAPTÁRAK

kaphatók.

A nagyérdemü közönség szives figyelmét felhivom
dus választéku

kölcsönkönyvtáramra

hol az ismertebb bel- és külföldi írók művei **1 korona**
havi előfizetési árért olvashatók.